

Nr 16

Av herr **Bengtson m. fl.**, om viss ändring av nöjesskatten för biograf föreställningar m. m.

Det måste sägas vara av största betydelse att biograf föreställningar och liknande nöjeställningar kan äga rum på landsbygden och i dess små tätorter. Det kan inte vara önskvärt, att landsbygdens befolkning för att bevista en sådan föreställning skall behöva resa in till stad eller en annan större tätort. Den nuvarande utformningen av nöjesbeskattningen drabbar emellertid oftast så hårt, att mycket stora ekonomiska svårigheter uppstår för föreningar eller enskilda personer, som driver verksamhet med underhållning av sådan art på landsbygden.

Biograf föreställningarna tynges av en hårdare nöjesbeskattning än andra nöjeställningar. Nöjesskatten utgår för biograf föreställning med 30 procent, om biljettpriset inte överstiger 1 krona, och eljest med 30 procent av 1 krona och 45 procent av återstoden av biljettpriset, medan skatten för andra nöjeställningar utgår med 15 procent av biljettpriset. Om exempelvis en biograf s biljettpris utgör 1 krona 80 öre, avgår 66 öre i nöjesskatt. Beräknar man sedan, att på återstående 1 krona 14 öre 40 procent skall utgå i filmhyra, återstår 68,4 öre till täckande av biografens övriga omkostnader. Småbiografer, som vid sina föreställningar har en publik på 100 à 200 personer, har inte möjlighet att på så sätt finansiera sin verksamhet. Detta gäller i mycket stor utsträckning biograferna på landsbygden och i dess små tätorter.

De föreningar eller enskilda personer, som driver sådana mindre biografer, har sålunda på grund av den hårda nöjesbeskattningen stora ekonomiska svårigheter i sin verksamhet. Oftast blir resultatet av deras verksamhet, att ekonomiska förluster uppstår. Det säger sig självt, att sådana förhållanden också förhindrar, att biograflokaler utrustas på det sätt, som vore önskvärt. Träbänken blir oftast högsta möjliga komfort, som sådana småbiografer kan bjuda besökarna. Den trivsamma miljö, som i regeln kännetecknar biograferna i städer och andra större tätorter, blir uppnåelig för det stora flertalet landsbygdsbiografer.

Filmen har i våra dagar stor betydelse för folket som ett medel till underhållning och förströelse. Oftast är även spelfilmen av värde i upplysnings- och uppfostringsyfte. Det måste då vara angeläget, att sådan verksamhet under tillfredsställande villkor kan bedrivas i bygden. Nödvändigt

är därför, att sådana små biografier, som otvivelaktigt har en uppgift att fylla framför allt i landsbygdens kulturliv, får bättre möjligheter för sin verksamhet. Den lösning, som ligger närmast till hands, torde vara en lindring i nöjesbeskattningen. Detta syfte synes oss lämpligen kunna uppnås, om ett visst antal av de försålda biljetterna vid varje föreställning, förslagsvis 100, undantages från nöjesbeskattningen. Denna förmån borde givetvis gälla även andra liknande nöjestillställningar som teaterföreställningar, musik- och litteraturunderhållningar etc.

Då en sådan utformning av nöjesbeskattningen lämpligast torde bära omfatta hela landet och samtliga föreställningar av ifrågavarande karaktär, oberoende av publikantalet, måste den givetvis för staten och kommunerna medföra ett icke obetydligt inkomstbortfall, vars storlek vi inte har möjligheter att bedöma på grundvalen av tillgängligt material. Det kan därför ifrågasättas, om inte det inkomstbortfall, som för stat och kommuner skulle följa genom den föreslagna ändringen av nöjesbeskattningen, måste kompenseras på annat sätt, exempelvis genom att nöjesskatten utginge med högre procentsats för större antal försålda biljetter.

Det synes oss lämpligt, att frågan om befrielse från nöjesskatt för de första 100 försålda biljetterna vid biografföreställningar och liknande nöjestillställningar liksom frågan om eventuell kompensation till stat och kommuner för det inkomstbortfall, som därigenom skulle följa, blir föremål för utredning. Det bör kunna uppdragas åt 1954 års nöjesskatteutredning, som har att verkställa översyn av bestämmelserna i 15 och 16 §§ nöjesskatteförordningen, att även upptaga till prövning en sådan ändring beträffande nöjesskatten för biografföreställningar och liknande nöjestillställningar, som vi ovan föreslagit.

Med anledning av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att frågan om en sådan ändring av nöjesskatten för biografföreställningar och liknande nöjestillställningar, som föreslagits i motionen, måtte bli föremål för prövning av 1954 års nöjesskatteutredning.

Stockholm den 18 januari 1955

Torsten Bengtson

Nils Franzén   Theodor Johansson   Nils Theodor Larsson
